

O Gott, ick kann nich mihr.
Mien Kräft an ´t Enn´ sünd kamen.
De Bülgen slahn mit Wucht
heil oewer mi tausamen.
Vull Weihdaag is mien Hart,
dat Lachen mi vergahn.
O Gott, lat mi doch nich
as in den´ Rügen stahn.

O Gott, ick kann nich mihr.
mi triezen Bang´ un Sorgen;
ick seih kein´ Utweg nich,
mi gruugt all hüt vör morgen.
Hest du nich tauseggt mi,
ick wier dien leiwet Kind?
So help, dat wedder Kraasch
tau´m Wiedergahn ick find.

Versuch einer Klage, die im
Gesangbuch fast völlig fehlt
Mel.: O Gott, du frommer Gott

Chr. Voß